

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Librújula

Algú ha dit (segurament un cuiner o una cuinera) que som allò què mengem. Mentida cotxina. Som el què llegim. Per tant, vagi vostè amb molt de compte si m'està llegint. Per la meva part, estic cruspint-me el número 50 d'una revista bimensual, *'Librújula'*, intitulada *'periodismo de libros magnético'*. L'encerta: és magnètica. Cal suposar que contracció de *'libro'* i *'brújula'*, la publicació es fa ressò cartogràfic del món editorial amb enèrgica generositat, entrevistant autores i autors de diferent pelatge, habitualment però, amb paper integral i integrador. Són 88 pàgines d'allò que se'n diu profusament il·lustrades, que parlen de tot el que faci olor a llibre i on es xafardeja sobre novetats emergents i clàssics impenitents. La parida (ja consolidada) ha celebrat els vuit anys de vida, gràcies a la contumaç tossuderia de l'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya (ACEC) que fa niu al carrer Canuda, a tocar de la Rambla, a Barcelona. Amb direcció paritària, **Antonio Iturbe** (Saragossa, 56 anys) i **Susana Picos** (Barcelona, 55 anys), 'l'esdrújula Librújula' m'assabenta ara que la **Irene Solà** (Malla, Plana de Vic, 33 anys) del *'Canto jo i la muntanya balla'* ha dissenyat un altre artefacte narratiu: *'Et vaig donar ulls i vas mirar les tenebres'*. Doncs això.